

Amennyiben a jogalkotó – illetve annak alapján a jogalkalmazó – követelményeket támaszt az állampolgárokkal, gazdasági szereplőkkel szemben, akkor köteles annak informatikai, technikai hátterét úgy létrehozni, hogy használata egyszerű legyen, ne igényeljen különleges ismereteket [2013. évi LXVII. tv. 14. § a) pont]

[1] A bíróság a felek nyilatkozatai és a csatolt okiratok alapján a következő tényállást állapította meg.

[2] Az elsőfokú hatóság négy eljárást indított a felperessel szemben.

[3] Megállapította, hogy a felperes 2013. december 07-én – két alkalommal –, december 15-én, illetve december 23-án az 55-ös út 104+650 km szelvényénél viszonylati jegy hiányában közlekedett. Rögzítette a hatóság, hogy a felperes megszegte ezzel az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló 2013. évi LXVII. tv. 14. § a./ pontjában rögzített rendelkezést.

[4] Vas Megye Rendőrfőkapitánya határozataival a fentiek miatt a felperest 140.000 - 140.000,- Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte.

[5] A határozatokkal szemben a felperes nyújtott be fellebbezést. Előadta, hogy a jelzett szelvényénél nem közlekedett. Kiemelte, hogy a Hugo Call Centertől kapta azt az információt, hogy Alsónyéktől Pörbolyig vásárolja meg a viszonylati jegyeket.

[6] Fellebbezés folytán eljáró alperes határozataival az elsőfokú – kiegészített – határozatokat helybenhagyta. Tartalmazta az indokolás, hogy a felperes adott időpontban a szabályszegés helyétől eltérő útvonalra vonatkozóan érvényes viszonylati jeggyel rendelkezett, nem volt azonban viszonylati jegye a kérdéses, általa ténylegesen használt útszakaszra.

[7] A felperes ezirányú kifogásával összefüggésben rögzítette az alperes, hogy a Hugo Call Center elektronikus útdíj szedési rendszer internetes portálja az útdíj fizetésre kötelezettek figyelmét külön felhívja arra, hogy „amennyiben csak a település nevét adja meg úti célként, vagy köztes úti célként, úgy az útvonaltervező a város központját értelmezi célállomásként”.

[8] Az alperessel szemben a határozatok felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet.

[9] Továbbra is fenntartotta azt, hogy a kérdéses útszakaszra volt viszonylati jegye. Előadta, hogy a terminált azóta módosították, ám 2013 decemberében még nem lehetett úgy megvásárolni a viszonylati jegyet, hogy adott település mellett az utcát és a házszámot is rögzítették. Kiemelte, hogy Alsónyéktől – Pörbolyig volt viszonylati jegye, a célállomás a Pörboly, Bajai út 100. szám alatti ingatlan volt. A jegy megvásárlása előtt a Hugo Call Centert hívta föl, közölte a fenti útvonalat, és azt a választ kapta, hogy a jegyet Pörbolyig kell megvásárolnia.

[10] A közigazgatási per során kitűzött tárgyaláson térképpel igazolta az útvonalat. Az alapján megállapítható, hogy Alsónyékről ment Pörbolyba a fenti célállomásra, az ellenőrző kapu előtt volt a község központja, azt követően haladt el az ellenőrző kapu mellett, a célállomás pedig az ellenőrző kaputól mintegy 200 méterre volt.

[11] Állította, hogy egészen Bajáig kellett volna megváltania a viszonylati jegyet, ha érvényes jeggyel kívánt volna rendelkezni a Pörboly központ – célállomás viszonylatában (ami pár száz

méteres távolságot jelent). Hivatkozott továbbá arra, hogy a GPS koordinátákat azért nem tudta alkalmazni, mert ahhoz ismernie kellett volna a célállomás helyrajzi számát, azt viszont nem tudta.

[12] A kereset az alábbiak szerint alapos.

[13] A bíróság a tényállási elemek közül az alábbiakat emeli ki.

[14] Megállapítható, hogy a felperes a négy szankcionált alkalommal 200 métert tett meg úgy, hogy nem volt érvényes viszonylati jegye. Ez a 200 méter az ellenőrző kaputól a célállomásig terjedő útszakasz.

[15] Az is megállapítható, hogy a felperes a viszonylati jegyeket megvásárolta, azok Alsónyéktől Pörboly központjáig biztosították a közlekedést, Pörboly központjától az ellenőrző kapuig, illetve a célállomásig azonban már nem.

[16] A bíróság – alperesi cáfolat hiányában – tényállásként rögzíti, hogy 2013. decemberében csak adott település központjáig lehetett megvásárolni a viszonylati jegyet. Ennek oka az volt, hogy az akkori informatikai szint mellett nem lehetett betáplálni a terminálba az érintett település utcáját, illetve házszámát. Ennek tükrében helytálló az a felperesi állítás is, hogy – amennyiben tudott volna a következményekről – a viszonylati jegyet Bajáig kellett volna megváltania. Ebben az esetben lett volna lehetséges az, hogy a viszonylati jegy hatálya kiterjed az ellenőrző kapuval érintett útszakaszra, illetve az ellenőrző kaputól 200 méterre lévő célállomásra. Nem volt tehát lehetőség az utca és a házszám betáplálására, annak hiányában, a település megnevezése esetén a település központjáig volt hatályos a viszonylati jegy. Amennyiben – mint a perbeli esetben – a célállomás a település központján túl volt, a szankciót csak úgy lehetett elkerülni, hogy a viszonylati jegyet az érintett személy a következő településig váltja meg.

[17] Az alperes a keresetlevélre tett nyilatkozatában rögzítette, hogy amennyiben az útvonal tervezésénél nem adható meg valamely állomás természetbeni címmel, a tervezéskor GPS koordináták használata szükséges.

[18] A fentiekkel kapcsolatban a bíróság a következőket rögzíti.

[19] Amennyiben a jogalkotó – illetve annak alapján a jogalkalmazó – követelményeket támaszt az állampolgárokkal, gazdasági szereplőkkel szemben, akkor köteles annak informatikai, technikai hátterét úgy létrehozni, hogy használata egyszerű legyen, ne igényeljen különleges ismereteket.

[20] A fentieknek azért van jelentősége, mert – szintén a felperesi közlés folytán megállapíthatóan – a GPS koordináták használata csak akkor lett volna lehetséges, ha a szállító tudja a célállomás helyrajzi számát. Az nyilván elvárható a gazdasági élet szereplőitől, hogy ismerjék a célállomást (települést), beleértve az utcát és a házszámot is, az azonban már nem tartozik az elvárhatóság körébe, hogy tájékozódjanak ennek kapcsán a helyrajzi számról.

[21] A kifejtettek alapján megállapítható tehát, hogy a perbeli esetben nem azért adta meg a rendszer a település, Pörboly központját, mert a felperes nem rögzítette a pontos címet, hanem azért, mert a címet (utca, házszám) nem lehetett betáplálni a rendszerbe.

[22] Egyértelmű továbbá az is, hogy az útvonal tervezésekor a felperes nem tudta, nem tudhatta a célállomás helyrajzi számát, ekként a GPS koordináták használatára sem volt lehetőség.

[23] Ismételten és nyomatékosan rögzíti a bíróság, hogy a fenti felperesi tényállításokat az alperes nem cáfolta, arra vonatkozóan írásbeli nyilatkozatot nem tett, a képviselő a tárgyaláson nem jelent meg. Erre figyelemmel a bíróság tényállásként rögzítette a jelzett informatikai hiányosságot, illetve azzal összefüggésben azt, hogy nem a felperes gondatlansága, hanem az útvonaltervező rendszer, illetve a terminál hiányossága miatt került rögzítésre célállomásként Pörboly központja.

[24] A bíróság – az objektív felelősség ellenére – ítéletének meghozatalakor figyelemmel volt arra is, hogy a viszonylati jegy nélkül használt útszakasz csupán 200 méter volt.

[25] A fentieken túlmenően a bíróság értékelte azt is – amit szintén a felperes állított és az alperes nem cáfol –, hogy az érintett útszakaszt azóta ingyenessé tették.

[26] A bíróság megkeresése alapján nyilatkozott az ügyben a Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt. is. Az átiratában gyakorlatilag ugyanazt közölte, mint az alperes, jelesül, hogy amennyiben csak a település nevét adja meg az ügyfél úti célként vagy köztes úti célként, úgy az útvonaltervező a város központját értelmezi célállomásként. Közölte továbbá a NÚSZ Zrt., hogy ha a pontos cím, a megkeresésben jelzett Pörboly, Bajai u. 100. a tervezés során megadásra került volna, akkor a felperes viszonylati jegyében szerepelt volna az érintett szakasz is.

[27] A bíróság a fenti közlést az alábbiak szerint értékelte.

[28] A fentiekben a bíróság tényállásként rögzítette, hogy 2013 decemberében az akkori informatikai fejlettség mellett nem lehetett betáplálni a terminálba a célállomást, azaz a Pörboly, Bajai u. 100. alatt ingatlant. Ennek tükrében a NÚSZ Zrt. alaptalanul kifogásolta, hogy a felperes a pontos címet a terminálban nem rögzítette.

[29] A kifejtettek alapján a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint döntött (Pp. 339. § (1) bekezdés). Tekintettel arra, hogy az eljárás nem kérelemre, hanem hivatalból indult, a bíróság mellőzte az új eljárásra kötelezést.

(Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.141/2014/.)